

Sygn. akt I Ns 499/18

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Tczewie I Wydział Cywilny

Przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego Dorota Słowik

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2018 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku F. A.

z udziałem E. A., L. A. (1), M. D.

o stwierdzenie nabycia spadku po L. A.

postanawia

odrzucić wniosek

UZASADNIENIE

Wnioskodawca F. A. wniósł do Sądu Rejonowego w Tczewie wniosek o stwierdzenie nabycia spadku po L. A., zmarłym w dniu 18 marca 2018 r., ostatnio zamieszkałym w T..

Wobec informacji, wynikających z załączonych do wniosku dokumentów Sąd jest zobligowany do rozważenia, czy w danej sprawie Sąd polski posiada kompetencje do orzekania, albowiem kwestię jurysdykcji krajowej Sąd zobowiązany jest wziąć pod uwagę w każdym stanie sprawy, a w razie stwierdzenia jej braku koniecznym jest odrzucenie wniosku. W przeciwnym razie przeprowadzone postępowanie dotknięte byłoby nieważnością (art. 1099 k.p.c.).

Na podstawie dokumentów dołączonych do wniosku – oświadczeń uczestników o odmowie przyjęcia spadku z dnia 19 kwietnia 2018 r. oraz oświadczenia wnioskodawcy o przyjęciu spadku z dnia 9 maja 2018 r., Sąd ustalił, iż spadkodawca L. A. przed śmiercią zamieszkiwał w S.. Spadkodawca był nadto obywatelem włoskim, w Polsce nie posiadał nieruchomości (oświadczenie wnioskodawcy o przyjęciu spadku z dnia 9 maja 2018 r.), nadto posiadał zezwolenie na osiedlenie się w Polsce.

Wobec powyższego w ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie znajdują zastosowanie przepisy Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) NR 650/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego. Stosownie do art. 4 rozporządzenia 650/2012, sądy państwa członkowskiego, w którym zmarły miał swoje miejsce zwykłego pobytu w chwili śmierci, mają jurysdykcję do orzekania, co do ogółu spraw dotyczących spadku. O tym gdzie znajduje się miejsce zwykłego pobytu spadkodawcy decyduje faktyczne przebywanie, a nie sama wola, czy chęć pobytu.

Z przedłożonych dokumentów, w szczególności z oświadczeń wnioskodawcy i uczestników wynika, iż przed śmiercią spadkodawca miał miejsce stałego pobytu w S. we W., tam posiadał majątek, nadto posiadał włoskie obywatelstwo. Samo zaś zameldowanie w T. nie może przesądzić o jurysdykcji sądu polskiego.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, na podstawie art. 15 rozporządzenia 650/2012 w zw. z art. 1099 § 1 k.p.c., Sąd doszedł do przekonania, iż nie posiada jurysdykcji do rozpoznania sprawy o stwierdzenie nabycia spadku i orzekł jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1 1. (...)

2 2. (...)

3 3. (...)

4.(...).

T., dnia 20 listopada 2018 r.

SSR Dorota Słowik